

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 360/09-6

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 25. novembra 2009 predbežne prerokoval sťažnosť V. L., J., vo veci namietaného porušenia základných práv zaručených čl. 46 ods. 1, čl. 47 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresnej prokuratúry Košice I vo veci vedenej pod sp. zn. 1 Pn 329/09 a Krajskej prokuratúry v Košiciach vo veci vedenej pod sp. zn. 1 Kn 247/09 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť V. L. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 26. októbra 2009 doručená sťažnosť V. L., J. (ďalej len „sťažovateľ“), vo veci namietaného porušenia základných práv zaručených čl. 46 ods. 1, čl. 47 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresnej prokuratúry Košice I (ďalej len „okresná prokuratúra“) vo veci vedenej pod sp. zn. 1 Pn 329/09 a Krajskej prokuratúry v Košiciach (ďalej len „krajská prokuratúra“) vo veci vedenej pod sp. zn. 1 Kn 247/09.

Sťažovateľ v sťažnosti uviedol:

«Orgány polície a prokuratúry sa riadne a bez zbytočných prietahov nevysporiadali s mojim podaním, ktorým som oznámil moje podozrenie z trestného činu môjho advokáta, ktorý ma zastupoval v konaní č. 41 C 140/2007 na Okresnom súde Košice II a podľa môjho názoru v tomto súdnom spore konal v rozpore s mojimi pokynmi a v rozpore s mojimi záujmami manipuloval so súdnym spisom.

Krajská prokuratúra v Košiciach „od stola“ bez toho aby riadne preverila moje argumenty obsiahnuté v mojich podnetoch, zamietla môj podnet listom zo dňa 27. 8. 2009 (mne doručenom neskôr), číslo 1 Kn 247/09. V tomto dokumente krajskej prokuratúry sa bez konkrétnych argumentov iba všeobecne bez hlbšej právnej analýzy konštatuje, že môj podnet je neodôvodnený a dáva sa za pravdu uzneseniu Okresnej prokuratúry Košice I zo dňa 26. 5. 2009, číslo 1 Pn 329/09. Ním okresná prokuratúra zamietla ako neodôvodnenú moju sťažnosť proti uzneseniu Obvodného oddelenia PZ Košice Staré mesto, sp. zn. ČVS: OPP1280/SM-KE-2009 zo dňa 17. 4. 2009 o odmietnutí veci podľa § 197 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku.

Uvedené orgány týmto ignorovali uplatnenie mojich práv a nekonali tak spôsobom, ktorý im predpisuje ÚSR a zákony podrobnejšie upravujúce ich činnosť (Zákon o prokuratúre, Trestný poriadok, Zákon o policajnom zbore). Riadne sa nezaoberali mojim podnetom a iba formálne k nemu pristupovali, myslím si.

Uvedeným postupom sa ako by schválilo konanie môjho právneho zástupcu pred súdom, ktoré bolo v rozpore s požiadavkou riadnej obhajoby mojich práv a teda v rozpore aj s citovaným čl. 47 ods. 1 ÚSR.

Ak by mi Ústavný súd SR neposkytol právnu ochranu proti uvedenému postupu orgánov prokuratúry, zväžím podanie žaloby na Európsky súd pre ľudské práva v Štrasburgu...»

Sťažovateľ žiada, aby „... bolo začaté konanie, ktoré sa skončí rozhodnutím o tom, že moje ďalej uvedené základné práva boli porušené a že vec sa vracia na nové prerokovanie na Krajskú prokuratúru v Košiciach resp. Okresnú prokuratúru Košice I“.

II.

Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Ústavný súd podľa ustanovenia § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v ustanovení § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

1. V danom prípade sťažovateľ namietol porušenie svojich základných práv a slobôd okresnou prokuratúrou vo veci vedenej pod sp. zn. 1 Pn 329/09, ktorá zamietla podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku jeho sťažnosť proti uzneseniu, ktorým policajný orgán

odmietol vec týkajúcu sa trestného oznámenia pre podozrenie zo spáchania prečinu falšovania a pozmeňovania verejnej listiny a iné.

Z listu krajského prokurátora č. k. 1 Kn 247/09-6 z 27. augusta 2009 vyplýva, že sťažovateľ podal podnet proti uzneseniu okresnej prokuratúry sp. zn. 1 Pn 329/09 dňa 24. júna 2009; teda uznesenie okresnej prokuratúry sp. zn. 1 Pn 329/09 (keďže podnet podal 24. júna 2009) mu muselo byť doručené pred týmto dátumom.

Sťažovateľ doručil sťažnosť ústavnému súdu 26. októbra 2009, pričom zo sťažnosti jasne nevyplýva, ktoré rozhodnutia, ktorého orgánu verejnej moci namieta.

Podľa ustanovenia § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde sťažnosť možno podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť.

Sťažnosť v zmysle čl. 127 ústavy nemožno považovať za časovo neobmedzený právny prostriedok ochrany základných práv alebo slobôd. Jednou zo základných podmienok na jej prijatie na ďalšie konanie je jej podanie v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu do základných práv alebo slobôd sťažovateľa (II. ÚS 29/02, I. ÚS 33/02, III. ÚS 55/02, III. ÚS 254/04).

Ústavný súd v rámci predbežného prerokovania sťažovateľovej námietky voči rozhodnutiu okresnej prokuratúry zistil, že od jeho doručenia uplynula lehota výrazne prevyšujúca kogentne ustanovenú lehotu podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde, ktorej zmeškanie nemožno odpustiť.

Z uvedeného dôvodu ústavný súd predloženú sťažnosť v tejto časti odmietol ako podanú oneskorene.

2. Z obsahu sťažnosti vyplýva, že krajská prokuratúra na základe podnetu sťažovateľa preskúmala postup okresnej prokuratúry a listom z 27. augusta 2009 ho odložila ako nedôvodný.

Podľa ustanovenia § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť podľa čl. 127 ústavy nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov.

V zmysle § 31 ods. 1 zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o prokuratúre“) prokurátor preskúmava zákonnosť postupu a rozhodnutí orgánov verejnej správy, prokurátorov, vyšetrovateľov, policajných orgánov a súdov v rozsahu vymedzenom zákonom aj na základe podnetu, pričom je oprávnený vykonať opatrenia na odstránenie zistených porušení, ak na ich vykonanie nie sú podľa osobitných zákonov výlučne príslušné iné orgány.

Podľa § 34 ods. 1 zákona o prokuratúre podávateľ podnetu môže žiadať o preskúmanie zákonnosti vybavenia svojho podnetu opakovaným podnetom, ktorý vybaví nadriadený prokurátor (§ 54 ods. 2).

Podnet podľa § 31 ods. 2 zákona o prokuratúre a opakovaný podnet podľa § 34 zákona o prokuratúre poskytujú sťažovateľovi účinnú ochranu jeho práv a práv chránených záujmov (IV. ÚS 158/03, I. ÚS 201/05).

Použitie týchto právnych prostriedkov je v zmysle § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde jedným z atribútov prípustnosti sťažnosti podľa čl. 127 ústavy, a teda i podmienkou konania vo veci individuálnej ochrany základných práv a slobôd pred ústavným súdom.

Z podanej sťažnosti ani z jej príloh nevyplýva, že by sťažovateľ využil možnosť ochrany svojich základných práv a slobôd, ktorú mu právny poriadok účinne poskytuje.

Z uvedeného dôvodu bola sťažnosť v tejto časti odmietnutá ako neprípustná.

Zároveň ústavný súd pripomína, že z ústavy ani z Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd nevyplýva základné právo na privodenie trestného stíhania inej osobe.

Nad rámec uvedeného je potrebné podotknúť, že sťažnosť nemala ani náležitosti, ktoré požaduje zákon o ústavnom súde pre návrh v konaní o sťažnosti, a to ani všeobecné (§ 20 zákona o ústavnom súde), ani osobitné (§ 50 zákona o ústavnom súde). Tiež vzhľadom na výsledok konania o sťažnosti bolo bez právneho významu zaoberať sa ďalšími návrhmi, ktoré sa viažu na úspech v konaní.

Vzhľadom na uvedené ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 25. novembra 2009